27.02.2018 г. / 09:21:33

Вяра

27.02 по еретическия, †14 февруари по църковния календар - Свети преподобни Авксентий. Свети Авраам, епископ Карийски. Свети преподобни Марон

Житие на преподобния наш отец Авксентий († ок 470 г.)

По времето на Теодосий Младши в Константинополския двор важна длъжност заемал един благочестив мъж, син на персиеца Ада, на име Авксентий. Той бил почитан от всички, защото добре познавал Божественото Писание и светските науки и се прославил с добрите си дела. Авксентий познавал преподобния Маркиан, който по-късно станал иконом на великата Цариградска църква, познавал също и добродетелния монах Иоан от храма на свети Иоан Предтеча в предградието на Цариград Евдома и имал дружески отношения с много други благочестиви мъже. Желаейки да подражава на тяхното житие, велможата оставил суетата, славата и вълненията на този свят и станал воин на небесния Цар Христа, като приел монашеско пострижение. Отначало той служел на Господа в дяконски, а после в презвитерски чин, и се сподобил да получи такава власт над бесовете, че можел да прогонва злите духове от хората, заради което го прославял целият престолен град. Но не човешка слава търсел свети Авксентий - тя му тежала, и устремен към безмълвно житие, той оставил многолюдния град, отишъл във Витиния и

се заселил в пустинната планина Оксия, на десет стадии от Халкидон. Това място му харесало, той се изкачил на хълма, вдигнал светите си ръце нагоре и започнал да прославя Бога: “Ти, Господи, ми даваш да живея в безопасност”. И с радост останал на тази света планина, която после била наречена Авксентиева - под това име тя се споменава в житието на преподобния Стефан, който по-късно живял там и пострадал от иконоборците.

Докато пребивавал там, преподобният бил открит от пастири: те търсели заблудените си овци и ги намерили по неговите молитви. Оттогава се разнесла славата му и при него започнали да идват много хора - едни за телесно изцеление, защото по неговите молитви хората оздравявали от всякакви болести, а други за душевна полза. После благочестивите жители на околните селища се събрали и построили за него килия на върха на планината. Светият се затворил в нея и само през малко прозорче беседвал с идващите при него, поучавайки на добродетел и изцелявайки болни, като някакъв целебен извор, изпълнен с Божия благодат. При него приижда хора от различни градове като към безвъзмезден целител. Веднъж при него дошла от Никомидия жената на един комит, която изгубила зрението си, и започнала да го моли:

- Помилуй ме, рабе на Вишния Бог!

Преподобният отвърнал, обръщайки се към всички присъстващи:

- Аз съм грешен човек и като вас съм подвластен на страстите. Ако вярвате, че Изцелилият слепия по рождение няма да презре и тази жена, нека всички с усърдие да се помолим за нея на Господа.

Докато всички се молели, той докоснал очите на жената и

казал:

- Изцелява те Иисус Христос, истинската Светлина.

Тя веднага прогледнала и всички прославили Бога. От благодарност за това, жената дала щедра милостиня на бедните, които просели от посетителите на светеца в подножието на планината. Той и сам се грижел за тях, като им раздавал чрез учениците си хляба, който му донасяли хората. Освен дар да изцелява, преподобният притежавал и дар на прозорливост. **Веднъж при него дошли двама мъже. Единият бил православен, а другият - последовател на еретиците. Светият приел православния с любов и дълго беседвал с него за душевна полза, а на еретика не казал и дума, предузнавайки неверието му. Когато те си тръгнали, еретикът започнал да хули преподобния, порицавал го и го наричал лицемер. По пътя го срещнал неговият слуга, който му съобщил, че в дъщеря му се е вселил бяс и силно я мъчи. Тази вест много огорчила еретика, той се разкаял за греховете си, завел дъщеря си при преподобния Авксентий и започнал смирено да го моли да я изцели. И тя се изцелила от мъченията на беса, а баща ѝ - от своето зловерие.**

Друг път при светия дошли за изцеление двама прокажени. Той ги попитал:

- В какво сте съгрешили, че Бог ви е пратил такова наказание?

Те му се поклонили и продължили да го молят:

- Помилуй ни, рабе Христов, и се помоли за нас.

Светият отвърнал:

- Братя, застигнала ви е такава болест, защото сте свикнали

често да се кълнете и да споменавате името Божие и с това сте събудили Божия гняв против себе си.

А те много се удивили, че светият познава съгрешенията им. После паднали пред него и се разкаяли за греха си. Свети Авксентий ги съжалил, помазал ги със свещен елей от главата до петите и им казал:

- Изцелява ви Иисус Христос, а аз съм само грешен човек.

И прокажените веднага се освободили от недъга си.

Веднъж довели с колесница един разслабен. Родителите му паднали в нозете на преподобния и със сълзи казали:

- Синът ни е сполетян от тази болест заради многото наши грехове.

Тогава той ги попитал:

- Вярвате ли, че Бог може чрез мене, грешния, да подаде изцеление на сина ви?

Те възкликнали:

- Наистина, ти си ангел, пратен свише за наше спасение, и ние вярваме, че Бог може всичко.

Преподобният отвърнал:

- Нека бъде по вярата ви.

Той помазал тялото на разслабения със свещен елей и човекът веднага се изправил напълно здрав, а всички, които видели това чудо, прославили Господа. Невъзможно е да разкажем за всички случаи, когато светият прогонвал бесове, защото той избавял много хора от нечистите духове и при него постоянно идвали много бесновати, дори от най-далечни страни, а други били довеждани насила - и всички получавали

изцеление от нечистите духове по неговите свети молитви. Такава голяма сила и власт над бесовете получил от Бога този блажен подвижник.

Свети Авксентий бил поканен на Четвъртия вселенски събор на светите отци, който се състоял в Халкидон. Тук той се потрудил много, за да противодейства на Евтихиевата ерес и Несториевото зловерие и затова претърпял много притеснения от еретиците. Но благочестивият цар Маркиан много го почитал и всички свети отци го обичали. Той наистина бил забележителен участник в събора, отличаващ се с мъдростта, чудесата и правата си вяра. Никой не можел да го победи в спор, защото познавал добре цялото Свещено Писание и по евангелските думи бил "силен на дело и слово пред Бога и целия народ". Като утвърдил на събора заедно с останалите свети отци истинската православна вяра, свети Авксентий отново се завърнал в своята уединената килия в планината. По пътя към Халкидон и обратно той извършил много преславни чудеса, прогонвайки бесовете от хората и изцелявайки всякакви болести и недъзи. Дори от килията той принасял голяма полза на Църквата и народа с примера си за добродетелно житие, а също и със своите духовни поучения, на които се наслаждавали всички. С прозорливите си очи свети Авксентий виждал далечното толкова ясно, сякаш било пред него, а също и безтелесните блажени духове и душите на праведниците. Веднъж, както обикновено, той се затворил през нощта в килията си и започнал да възнася обичайните молитви към Бога. Учениците му и посетителите били отвън и още не били заспали, когато преподобният неочаквано отворил прозорчето и произнесъл високо:

- Благословен Господ Бог! Благословен Господ Бог! Благословен Господ Бог!

После въздъхнал тежко и навел глава. Всички стояли

наоколо и не смеели да го попитат нищо, а той промълвил:

- Чеда! Светилото на изтока, нашият отец Симеон, премина при Господа.

Тогава заплакал, а след някое време продължил:

- Светият наш отец, стълбът и утвърждението на истината Симеон Стълпник почина. Неговата непорочна и чиста душа премина покрай мене и не се погнуси да ме приветства, грешния и скверния.

Всички се изумили на силата на неговата прозорливост и запомнили в кой час им съобщил това. После вестта за кончината на свети Симеон Стълпник стигнала до благочестивия цар Лъв, който заел престола след Маркиан, и се разпространила навсякъде. Тогава и учениците на свети Авксентий още веднъж се убедили в истинността на думите на своя наставник, защото времето на смъртта на светеца наистина съвпадало с времето на неговото предсказание.

Скоро след смъртта на блажения Симеон Стълпник наближила и кончината на свети Авксентий, който вече достигнал преклонни години. Тогава преминал при Господа и този Божий угодник, който водел благочестив и богоугоден живот, устроил с благословението си много манастири, бил духовен водач на цялата Витинска област и наставил мнозина по пътя на спасението.

Тропарь преподобного Авксентия

глас 1

Пустынный житель, и в телеси Ангел,/ и чудотворец явился еси, Богоносе отче наш Авксентие,/ постом, бдением, молитвою Небесная дарования приим,/ исцелявши недужныя и души верою притекающих ти. Слава Давшему тебе крепость,/

слава Венчавшему тя,/ слава Действующему тобою всем исцеления.

Кондак преподобного Авксентия

глас 2

Насладився, богомудре, воздержания/ и желания плоти твоея обуздав,/ явился еси, верою сияя,/ якоже сад посреди рая, процвел еси,// Авксентие отче священне.

В памет на свети Авраам, епископ Карийски (V в.)

Преподобният Авраам живял при царуването на император Теодосий Велики. Той се родил и израснал на остров Кипър. Когато достигнал пълнолетие, раздал имуществото си на манастири, приел пострижение в един от тях и се посветил на монашески подвизи. С бодърстване, молитва и пост той изнурявал до такава степен тялото си, че задълго губел способност да се движи и не можел да ходи. Когато научил, че в Ливанските планини има едно удобно за уединени подвизи място, преподобният Авраам оставил обителта и се преселил там. Той си направил малка килия и заживял в подвизите на отшелническия живот. Светият прекарвал в строго мълчание в килията си три дни и едва на четвъртия безмълвно излизал от нея. Преподобният претърпял на това място много страдания. Езичниците научили за него и отначало го затрупали с пясък, а после започнали да му причиняват и други насилия, като се опитвали да го прогонят далеч оттук. Освен това и бедните земеделци от близкото село нарушавали покоя му, защото често идвали при него и просели подаяние.

Но преподобният търпеливо понасял това и им давал всичко, с което го снабдявали някои благочестиви посетители.

Неговото човеколюбие толкова поразило жителите на селото, че те построили църква и тъй като били християни, започнали настойчиво да го молят да приеме иерейски сан и да стане техен презвитер. Свети Авраам изпълнил желанието им и като утвърдил паството си в благочестието, поставил вместо себе си друг иерей, а сам отново постъпил в манастир. Скоро той се прославил със своите големи подвизи и като мъж, преизпълнен с благочестие, бил поставен за епископ на град Кар. С примера си и с боговдъхновените си наставления той скоро довел паството си към богоугоден живот. Докато пребивавал в свещен сан, свети Авраам никога не вкусвал хляб или готвено ястие, негова храна били само сурови зеленчуци, диви ягоди и други земни дарове. Когато славата му достигнала до император Теодосий Младши, той го поканил при себе си. Преподобният отишъл в Константинопол и живял там доста дълго, а после предал душата си на Господа. По заповед на благочестивия император тялото му било тържествено пренесено от престолния град в Кар и там било погребано.

В памет на преподобния Марон († ок. 433 г.)

Преподобният Марон избрал да се подвизава под открито небе. За тази цел той се изкачил на върха на една планина, която някога била почитана от езичниците, и там намерил изоставен идолски храм. Той го посветил на Бога и заживял в него. Впоследствие си направил колиба, но я ползвал малко. По природа със слабо здраве, той я отстъпвал на други болни, които идвали при него. Подвигоположникът Бог със Своята благодат укрепявал светия подвижник и по неговите молитви изцелявал притичащите се при него за изцеление. Скоро преподобният се прославил с това, че само с една своя молитва изцелявал треска, огница и много други болести, а също прогонвал и бесовете. През целия си живот той основал много обители и направил угодни на Бога много монаси, научавайки ги на подвизите на поста. Така, усърдно подвизавайки се в добродетелта, свети Марон лекувал телата и душите на хората. Претърпял много различни недъзи, след кратко боледуване преподобният оставил този живот и с мир се преселил при Господа.

Тропарь преподобного Марона, пустынника Сирийского

глас 8

Яко незаходимое солнце возсия нам днесь/ светозарными твоими молитвами, преподобне отче наш Мароне,/ иже некия горы достигл/ и тамо на ней живущими нечестивыми чтом бысть,/ за превосходящую твою к Богу добродетель,/ и тамо обрет требище идольское. Богу освятив, в нем пребывал еси,/ и видев Человеколюбец Бог твой подвиг и труды,/ дарова тебе дар Свой,/ имже пронесеся имя твое в человецех,/ целити скорби, огневицу и трясавицу прибегающим к тебе с верою. Темже и зовем ти:/ радуйся, целителю наш скорый;/ радуйся, заступниче наш теплый,/ предстоиши бо у Пресвятыя Троицы,/

молися Той о призывающих имя твое святое,/ да избавит от сих тяжких скорбей и спасет души наша.

Ин тропарь преподобного Марона, пустынника Сирийского

глас 4

Пресветлое житие твое, отче Мароне,/ Ангелы удивило есть,/ и бесовская шатания яве устраши. Верных же собрания светло украси. К Небесному Христову жилищу, повелевая шествовати всегда. Егоже моли от тли и бед избавитися,/ верою творящим всечестную память твою.

Ин тропарь преподобного Марона, пустынника Сирийского

глас 2

Фарисейскаго тщеславия удаляяся,/ преподобне отче наш Мароне,/ на гору высокую возшел еси,/ и тамо победу показал еси на диавола:/ требище бо бесовское обрет и Богу освятив,/ в нем пребыл еси,/ молитвами твоими огневицу и трясавицу утоляя,/ и бесы прогоняя,/ и от различных недуг свобождая. Того ради, святе, молися Христу Богу,/ да спасет души наши.

Кондак преподобного Марона, пустынника Сирийского

глас 5

Страстей пещь, преподобне, угасил еси, воздержания росою. Дарованием обогатился еси исцелений от Бога, Мароне,/ приял еси целити верным болезни тяжкия,/ и бесов отгонити полки. Сего ради с веселием почитаем тя.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

buditeli.info © 2017